

Standard FCI č. 225/02.04.2004/GB

BRAZILSKÁ FILA (FILA BRASILEIRO)

ZEMĚ PŮVODU: Brazílie

DATUM ZVEŘEJNĚNÍ ORIGINÁLNÍHO PLATNÉHO STANDARDU: 10.03.2004

VYUŽITÍ: hlídací pes

KLASIFIKACE FCI: Skupina 2 Pinčové a knírači, molosové, švýcarští salašníčtí psi a jiná plemena.
Sekce 2.1 Molosové, psi typu mastifa
Bez zkoušky z výkonu.

CELKOVÝ VZHLED: typicky molossoidní plemeno. Mohutná kostra, pravouhlá a kompaktní stavba těla, ale harmonická a s dobrými proporcemi. Vykazuje zároveň mohutné tělo a zároveň překvapivou pohyblivost, která je jasně zřetelná. Feny musí mít vysloveně samičí výraz, který je na první pohled odlišuje od psů.

DŮLEŽITÉ PROPORCE:

Tlama je mírně kratší než mozkovna.

Délka trupu, měřená od hrbolku hrudní kosti k hrbolku kosti sedací, je rovna výšce v kohoutku zvětšené o 10 %.

CHOVÁNÍ/POVAHA: je obdařena velkou odvahou, rozhodností a zřetelnou statečností. Vůči svému majiteli a jeho rodině je oddaná, poslušná a vůči dětem navýsost tolerantní. Její věrnost je příslovečná. Vždy vyhledává společnost svého pána. Jednou z povahových vlastností je odměřenost vůči cizím. Její chování je klidné, jejím sebevědomím ani sebedůvěrou neotřesou ani neznámé zvuky, ani nové prostředí. Jako hlídač majetku nepřekonatelná, svými instinkty je to lovecký pes na velkou zvěř a honácký pes.

VZHLED,VÝRAZ: v klidu rozvážný, ušlechtilý a sebejistý. Nikdy není znuděný, nesoustředěný nebo lhostejný. V afektu by měl výrazem vyjadřovat odhodlání pevným, pronikavým pohledem.

HLAVA: hlava fily je velká, těžká, mohutná, přitom však vždy v dobrém poměru k celému tělu. Při pohledu shora se podobá lichoběžníku, v němž je hlava vepsána ve tvaru hrušky.

LEBEČNÍ ČÁST:

Lebka: z profilu opisuje lebka plynulý oblouk od stopu až k týlnímu hrbolku, který je dobře vyjádřen a vystupuje, obzvláště u štěnat. Při pohledu zepředu je lebka velká, široká, horní linie lehce klenutá. Boční linie lebky probíhají v oblouku, který se ve směru tlamy mírně zužuje, téměř svisle.

Stop: Obzvláště při pohledu zepředu prakticky chybí. Středová rýha je lehce vyjádřena a dozadu mírně stoupá, dosahuje zhruba doprostřed mozkovny. Při pohledu ze strany je stop mírně naznačen, ve skutečnosti je tvořen pouze dobře vyvinutým obočím.

OBLIČEJOVÁ ČÁST:

Nos: dobře vyvinutý, s širokými nozdrami, které ovšem nedosahují celé šířky horní čelisti, černé barvy.

Tlama: silná, hluboká a široká, vždy v souladu s mozkovnou. Poměrně hluboká u kořene, ale hloubka nepřesahuje šířku. Při pohledu shora je pod očima dobře vyplněná, až ke středu se zužuje a pak až ke konci čenichu se opět nepatrně rozšiřuje. Při pohledu ze strany je horní linie rovná nebo lehce konvexní (římský nos), ale nikdy konkávní. Přední strana tlamy je téměř kolmá k nosnímu hřbetu, s malou prohlubní přímo pod čenichem.

Pysky: Horní pysk je silný, masitý, visící, překrývá dolní pysk a tvoří dokonalý oblouk. Tím formuje dolní linii tlamy, která je s horní linií téměř rovnoběžná. Dolní pysk přiléhá až ke špičákům k dolní čelisti, odtud je volný se zoubkovaným okrajem až ke koutkům tlamy, které jsou vždy zřetelné. Tlama je u kořene velmi hluboká, hloubka ale není větší než délka tlamy. Okraje pysků tvoří hluboké obrácené "U".

Zuby/čelisti: zuby jsou zřetelně širší než delší, silné a bílé. Horní řezáky jsou u kořene široké a zužují se ke špičce. Špičáky jsou silné, dobře a široce v čelistech posazené. Ideální skus je nůžkový, klešťový skus je ale přípustný.

Oči: středně velké až velké, mandlového tvaru, posazené poměrně daleko od sebe a středně až hluboko uložené. Povolené barvy očí: od tmavě hnědé po žlutou - vždy shodně s barvou srsti. Následkem množství volné kůže mají mnozí jedinci visící dolní víčka, což se neposuzuje jako vada, protože tento detail podtrhuje typický melancholický výraz plemene.

Uši: visící, velké, silné, ve tvaru "V". Široké v nasazení, ke špičce se zužují. Špičky zaoblené. Nasazené na zadní části lebky, v klidu ve výši očí. V afektu se uši nacházejí nad touto základní pozicí. Nasazení ucha je šikmé, na předním okraji výš než na zadním. Uši visí a přiléhají ke tváři, nebo jsou složené dozadu, takže je pak vidět vnitřek ucha (růžicové ucho).

KRK: mimořádně silný a svalnatý, působí krátkým dojmem. Na horní straně lehce klenutý a od hlavy dobře odsazený. Lalok na hrdle.

TRUP: silný, široký a hluboký, pokrytý silnou a volnou kůží. Hrudní část je delší než břišní.

Horní linie: kohoutek je položen níže než zád. Široce postavené lopatky způsobují, že oba hřebeny kohoutku jsou poměrně daleko od sebe. Za kohoutkem horní linie mění směr a lehce k zádi stoupá. Horní linie je rovná, není nikdy sedlovitě pronesená ani klenutá (kapří hřbet).

Bedra: kratší a ne tolik hluboká jako hrudní část, zřetelně ukazují rozdělení na dvě části. U fen je spodní část beder vyvinutější. Při pohledu shora jsou bedra užší než hrudník a zád, ale netvoří zúženou linii pasu.

Zád: široká a dlouhá, s horizontálou tvoří úhel zhruba 30°, lehce hladce zaoblená. Zád je o něco výš než kohoutek. Při pohledu zezadu je zád zhruba stejně široká jako hrudní koš, u fen smí být i širší.

Hrudník: dobře klenutá žebra, jejichž oblouk ale nesmí ovlivnit polohu lopatek. Hluboký a prostorný hrudník, hloubka hrudního koše sahá až k lokti. Velmi výrazný hrudní koš.

Spodní linie: dlouhý hrudník s linií probíhající paralelně s podložkou. Linie břicha lehce dozadu stoupá, ale ne jako u chrta.

OCAS: velmi široký u kořene, středně vysoko nasazený, rychle se zužuje, dosahuje k hlezňům. V afektu je ocas vysoko zvednutý a křivka na konci je zdůrazněná. Neměl by být nesen zatočený nad hřbetem ani se jej dotýkat.

KONČETINY:

HRUDNÍ KONČETINY: délka končetiny, od podložky k loktům, by měla být polovinou kohoutkové výšky.

Plece: tvořeny kostmi stejné délky – lopatkou a pažní kostí. Lopatka svírá s horizontálou zhruba úhel 45°, s pažní kostí přibližně úhel 90°. Spojení lopatky s pažní kostí tvoří ramenní kloub. Ten se nachází na stejné úrovni s předhrudím, ale nepatrně vzadu. V ideálním případě se ramenní kloub nachází na polovině vzdálenosti od dolního okraje hrudníku od kohoutku. Myšlená svislice spuštěná z kohoutku by se měla dotýkat lokte a procházet tlapou.

Předloktí: končetiny musí být rovnoběžné. Kostra končetin je mohutná a kosti jsou rovné.

Zápěstí: silné a pevné.

Nadprstí: krátké, lehce skloněné.

Tlapy: silné dobře klenuté prsty, které však nemají být příliš těsně uzavřené. Pes stojí na masitých prstech a polštářcích, které jsou dlouhé, široké a hluboké. Ve správné poloze směřují tlapy přímo kupředu. Silné tmavé drápy; bílé drápy jsou přípustné v případě, že srst na odpovídajících prstech je bílá.

PÁNEVNÍ KONČETINY: poněkud lehčí kosti než u hrudní končetiny, ale kosti přesto nikdy nejsou v poměru k celému tělu tenké. Pánevní končetiny jsou paralelní.

Stehna: široká, oblý obrys je tvarován silnými svaly vycházejícími z pánevní (ilium) a sedací kosti (ischium), které tvoří vnější hranici pánevní končetiny. Z tohoto důvodu musí být sedací kost správné délky.

Hlezno: silné.

Nadprstí: lehce skloněné, poněkud delší než nadprstí hrudní končetiny. Přiměřeně zaúhlené koleno a hlezno.

Tlapy: poněkud oválnější než tlapy hrudních končetin, ale jinak stejné. Bez paspárků.

CHŮZE/POHYB: pohyb by měl být vydatný a pružný, připomínající pohyb velkých kočkovitých šelem. Jejím hlavním znakem je mimochod - druh chůze, při němž se páry končetin na téže straně pohybují paralelně v páru vpřed a vzad. Tím vzniká houpavý a vlnivý pohyb hrudníku a boků (tzv. velbloudí mimochod), zdůrazněný pohybem ocasu, zvláště pokud je ocas nesen zvednutý. V kroku je hlava nesená níže než hřbet. Fila vykazuje pružný, harmonický, volný lehký klus s vydatnými kroky. Cval je plný síly a u tak velkého a těžkého psa je neočekávaně rychlý. Vzhledem ke své typicky molossoidní volné stavbě těla má člověk z pohybu fily dojem, že by mohla kdykoliv naprosto neočekávaně změnit směr. A to je také pravda.

KŮŽE: jedním z nejdůležitějších znaků plemene je silná, volná kůže, která pokrývá celé tělo. Velmi volná na krku, kde tvoří na hrdle výrazný lalok, který může přecházet na hrudník a na břicho. Někteří jedinci mají po straně hlavy vrásku nebo vrásky na kohoutku, které probíhají z kohoutku až na plece. Pokud je fila v klidu, je hlava bez vrásek. V afektu pes zvedá uši a stažením kůže vznikají na lebce drobné podélné vrásky mezi ušima.

OSRSTĚNÍ:

SRST: krátká, hladká, hustá a přiléhající těsně k tělu.

BARVA: povolena jsou všechna jednobarevná zbarvení s výjimkou diskvalifikujících barev. Žíhání na jednobarevné srsti s více či méně tmavými pruhy. Přípustná je černá maska nebo zbarvení bez masky. U všech povolených barev mohou být bílé znaky na hrudi, tlapách a špičce ocasu. Bílé znaky na ostatních částech těla jsou považovány za vadu.

VÝŠKA A HMOTNOST:

Kohoutková výška:

Psi: 65 až 75 cm v plecích.

Feny: 60 až 70 cm v plecích.

Hmotnost:

Psi: minimálně 50 kg.

Feny: minimálně 40 kg.

VADY: jakákoliv odchylka od výše uvedených znaků má být považována za vadu a vážnost, s níž je vada posuzována, má být v přímém poměru k jejímu stupni.

ZÁVAŽNÉ VADY:

- krátká tlama
- malé uši
- vysoko nasazené uši
- příliš světlé oči
- tvorba vrásek na lebce v případě, že je pes v klidu
- předkus
- dvojité brada (vráska před lalokem)
- měkký, sedlovitě formovaný hřbet
- velmi úzká záď
- ocas nesený stočený nad hřbetem
- nedostatečná hloubka hrudníku
- zřetelné odchylky nadprstí hrudní i pánevní končetiny
- přehnaně úhlené pánevní končetiny
- nedostatečně prostorný pohyb, krátký krok

VELMI ZÁVAŽNÉ VADY:

- apatie nebo bázlivost
- kvadratická stavba těla
- malá hlava
- výrazný stop při pohledu zepředu
- krátký horní pysk
- vystupující oči, kulaté oči, nedostatečná pigmentace očních víček
- chybění dvou zubů s výjimkou PM1 (první třenové zuby)
- chybějící lalok
- kapří hřbet nebo vodorovná linie hřbetu (nestoupající k zádi)
- přehnané vtažení břicha ke slabinám
- lehká kostra, chybějící hmota
- kravský postoj
- nedostatečné úhlední pánevních končetin (rovná hlezna)
- bílé znaky pokrývající více než čtvrtinu těla
- výška přesahující maximum uvedené ve standardu

VYŘAZUJÍCÍ VADY:

- bojácnost nebo agresivita

- nosní houba masové barvy
- podkus
- předkus, pokud jsou při zavřené tlamě vidět zuby
- chybění jednoho špičáku nebo jedné stoličky s výjimkou M3
- modré (březové) oči
- kupírované ucho nebo ocas
- zád' níže než kohoutek
- jiný krok než mimochod
- nedostatek volné, pružné kůže
- jedinci, kteří jsou bílí, barvy myší šedi, skvrnité (velké i malé skvrny). Zbarvení černé s tříslovou (black and tan) a modré zbarvení
- výška menší než minimum uvedené ve standardu
- kryptorchidi nebo monorchidi, zákroky na odstranění exteriérových vad, albinismus, nedostatek typu.

Jedinci vykazující fyzické či povahové abnormality musí být diskvalifikováni.

Pozn.: Psi (samci) musí mít dvě zjevně normálně vyvinutá varlata, plně sestouplá v šourku.